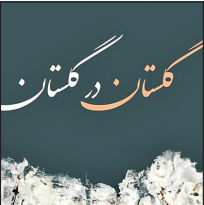

خیر

نقاشی‌های «توران فرهت» روی دیوارهای گالری گلستان

«گلستان در گلستان» عنوان تازه‌ترین نمایشگاه نقاشی‌های «توران فرهت» هنرمند نقاش است که از تاریخ ۱۸ اسست که از شهریور در گالری گلستان برپا می‌شود.

به گزارش همشهری، این نمایشگاه مشتمل بر ۳۰ اثر نقاشی رنگ روغن و میکس

مدیاست، آثار این نمایشگاه در سبک آبستره نقاشی شده و ترکیب موضوع، سبک، طرح‌ها و رنگ‌ها، هنر دوستان را به نمایشگاهی متفاوت فرامی‌خواند. لیلی گلستان، مدیر گالری گلستان درباره این نمایشگاه می‌گوید: «خیلی وقت بود آبستره فیگوراتیوهایی این قدر استادانه ندیده بودم. حتما به تماشای این نمایشگاه بیایید.»

توران فرهت زاده ۱۳۲۶ شهر لاهیجان، فعالیت هنری خود

را از سال ۱۳۴۹ با گویندگی رادیوآبادان آغاز کرد. نقاشی را تجربی آموخت و بعدها به‌صورت آکادمیک در رشته کارشناسی نقاشی و کارشناسی ارشد ارتباط تصویری ادامه داد. از سال ۱۳۵۲ به‌عنوان آموزگار و فعال هنری به آموزش هنری کودکان و بزرگسالان پرداخت. در همین راستا در سال ۱۳۷۹ با تاسیس گالری و آموزشگاه هنری فرهت، فعالیت آموزشی خود را توسعه داد.

نمایشگاه «گلستان در گلستان» از ۱۸ تا ۳۰ شهریور در گالری گلستان برپا می‌شود و علاقه‌مندان برای بازدید از این نمایشگاه می‌توانند به دروس، خیابان شهید کمااسبی، پلاک ۳۴ مراجعه کنند.

نمایش

«فقس»محمد حاتمی

در تالار حافظ

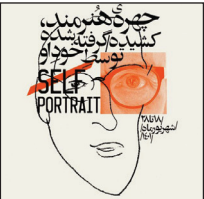
محمد حاتمی در جدیدترین تجربه‌خود در عرصه تئاتر، نمایش «فقس» را در تالار حافظ روی صحنه برد. به گزارش همشهری، محمد حاتمی بازیگر و کارگردان باسابقه تئاتر درباره جدیدترین تجربه‌اش گفت: «این نمایش را روی صحنه بردم و نمایش بدستری اجتماعی دارد قصه زنی نویسنده را روایت می‌کند که به همراه همسر پزشکش در یک مجتمع زندگی می‌کنند. زن در حال گزارش رمان است و به تمام کاراکترها و موقعیت‌هایشان عنایت می‌دهد و وارد زندگی‌شان می‌کند.»حاتمی با اشاره به اینکه این نمایش دارای ۶ پروژناژ است، افزود: «شهره سلطانی، سام قربیبان، الهه شه‌پرست، شهروز ذاکر، یزدان فتوحی، احسان عباسی و خودم در این نمایش به‌عنوان بازیگر حضور داریم.»

این هنرمند عرصه تئاتر درباره روند تولید این اثر نمایشی با توجه به شرایط اقتصادی موجود، تأکید کرد: «نمایش ماتیبه‌کننده نندار ما تئاتر کار می‌کنیم و اهل تجارت نیستیم و تمامی بازیگران و عوامل گروه برای شرافت تاتر با من همراه شدند و برای جیب‌شان کار نمی‌کنند. امیدوارم بنیاد فرهنگی و هنری رودکی و اداره کل هنرهای نمایشی از نمایش «فقس» حمایت کنند.بعد از ۴۳ سال کار در تئاتر این روزها درگیر بوروکراسی و کاغذبازی برای دریافت مجوزهای مختلف شده‌ام تا بتوانم نمایش را روی صحنه ببرم.»

تجسمی

برپایی نمایشگاه خودنگاره در خانه هنرمندان

نمایشگاه «چهره‌ی هنرمند، کشیده‌اگر گفته شده توسط خود او» در گالری‌های خانه هنرمندان ایران برگزار می‌شود. به گزارش همشهری، «چهره‌ی هنرمند، کشیده‌اگر گفته شده توسط خود او» در گالری‌های خانه هنرمندان ایران با محوریت آثار «سلف‌پرتره» و طراحی‌ها و مجسمه‌های هنرمندان ایران در استیتمنت این نمایشگاه آورده است: «سلف‌پرتره پرزخ هولناک سوزه و آرزو بودن توأمان است، ورطای و پرخطره که هنرمند خود را در مقام دیگری به‌نظاره می‌نشیند و سوی نادیدنی‌اش را بازنمایی می‌کند. حاصل به جان زرخدن چنین خطری، گاه بیرون چپیدن حقیقتی است که عیان ساختنش کار نفس‌گیری است.سلف‌پرتره در عکاسی –خاصه امروز با وجود امکان سلفی– و نقاشی، هر بار با تکیه بر امکان تکین مواجه شدن با خود، به موضعی همواره نو و چالش برانگیز بدل شده‌است.همچنین نمایشگاه مجسمه‌های ایران قنویا با عنوان «نهست نخل» که شامل ۲۱ اثر است، در گالری تابستان خانه هنرندان ایران بر گزار می‌شود.آثار این نمایشگاه از ابتدای سال ۱۴۰۰ با استفاده از خمیر کاغذ خلق شده‌اند و از تباط بین انسان و طبیعت و آواکوی می‌کنند. همچنین نمایشگاه تئاتر و نمایش مازای تهرانی به همت سهراب حسینی در گالری بهار برپا می‌شود.

عکس مصطفی داروونادی

تئاتری به قیمت یک دکتری تجربی

گفت‌وگو با «محمدرضا پور حکیمی»، کارگردان نمایش «خانه‌خراب»

گفت‌وگو با محمدرضا پور حکیمی؛ کارگردان نمایش «خانه‌خراب»

و شخصیت‌ها به شما منتقل می‌گردند یا دست شما برای کارگردانی خلاقانه خودتان باز بود؟
خب آقای دادویی در دانشگاه استاد من بودند. برای این اجرا از ایشان خواهش کردم هم متن را بنویسند، هم مشاور من باشند. به همین دلیل هر کاری در این نمایش می‌خواستیم انجام بدهیم، صدرصد از آقای دادویی مشاوره گرفتیم و دربارش با هم صحبت کردیم. حتی از گروه هم خیلی کمک گرفتیم، یعنی هر کسی نظرش را می‌داد و به‌نظرم در نهایت مجموعه خوبی شد.

نمایش خانه‌خراب یسا ار جاعات و اطلاعات تاریخی در دیالوگ‌ها آغاز می‌شود و تا پایان، مرور رویدادهای تاریخی در دوام مشروطه در آن دیده می‌شود. به‌عنوان کارگردان کدام یک از دو وجه نمایش برای‌تان مهم تر بود؛ قصه جبار و موقعیت‌های طنز خانه‌اش یا اشارات تاریخی به اوضاع سیاسی کشور در آن برهه زمانی؟
من در کل دوست دارم وقتی کاری را انجام می‌دهم، چندوجهی باشد. دوست ندارم در یک خط داستانه برای من اهمیت داشت که از چند لایه از زندگی هر شخصیت را ببینیم. خود متن خسیس یک نمایشنامه صدرصد خطی و کلاسیک و کمدی است، ولی ابتدا تراژدی بودن این نمایشنامه برای من اهمیت داشت که از روز اول به آقای دادویی گفتم دوست دارم این نمایش با وجود برخورداری از لحظه‌های کمدی اما یک تراژدی کامل باشد تا حرفی را که نمایش می‌خواهد بزند، به‌صورت کوبنده گفته بشود. زمانی که یک تراژدی اتفاق می‌افتد، به‌نظرم تأثیر بار کلمات تراژدی به‌مراتب از کمدی بیشتر است. اگر درنظر بگیریم که ما هم داریم داخل خانه جبار را نشان می‌دهیم و هم خارج از خانه را، من این دو تا را یکی می‌دانم. دیدگاهم این بوده که کل آن را در یک خانواده چندوجهی متضاد نشان بدهم.

نمایشنامه خانه‌خراب چگونه برای اجرا به‌دست شما رسید؟ آیا متن چاپ‌شده بود یا جزو نمایشنامه‌های تازه‌ای است که آقای دادویی نوشته‌اند؟

من ابتدا می‌خواستم نمایشنامه خسیس مولیر را اجرا بکنم اما از آنجا که علاقه‌ای هم به نمایش‌های ایرانی و روحوضی و کلاً نمایش‌های فجری با فضای قدیمی دارم، دوست داشتم بن‌مایه‌ای از خسیس به این شکل در اجرای ما باشد. به همین دلیل با آقای دادویی صحبت کردم و گفتم که می‌خواهم نمایشنامه خسیس را ایرانیزه بکنیم و یک شکل ایرانی به آن بدهیم، چون این نمایشنامه، متن خیلی خوبی است و جزو نخستین نمایشنامه‌هایی بود که وارد ایران شده و تاکنون بارها اجرا رفته. در نهایت آقای دادویی طبق آنچه من می‌خواستم و نظراتی که داشتم و روابطی که می‌خواستم بین افراد نمایشنامه باشد، این متن را برای اجرا نوشتند. در این نمایشنامه، کدام جنبه و ویژگی‌های متن برای‌تان جذابیت و اهمیت بیشتری داشت؟ یا در تمرین‌ها، از متن خسیس هم نکاتی برداشت کردید یا همانطور که می‌بینیم، فقط به نام‌بردن از آن اکتفا شده؟

من کلا می‌خواستم روی حرص و طمع آدمیزاد کار بکنم. نمایشنامه خسیس را خیلی دوست داشتم، چون رابطه‌های خانوادگی برایم خیلی اهمیت دارد. اگر بخواهم روی چیزی فکر بکنم و ارائه‌بدهم، بیشتر روی روابط خانوادگی مانور می‌دهم. رابطه‌های خانوادگی جنبه‌های مختلفی دارند، از جمله اینکه در خانواده‌های ایرانی، فضا خیلی دیکتاتوری است و معمولاً پدر خانواده به جای خانواده تصمیم می‌گیرد. بنابراین حاجی جباری که ما ساختیم، شباهتی هم به دایی‌جان ناپلئون و نمونه‌های دیگر دارد و از آنها در تکمیل این شخصیت الگو گرفتیم. در بسیاری از میزانشسن‌ها دوست داشتم متعهد باشم به خسیس مولیر. در نتیجه از آقای دادویی خواهش کردم از میزانشسن‌های نمایشنامه خسیس مولیر هم استفاده بکنند.

حضور نویسنده نمایشنامه در ترکیب بازیگران، چه تأثیری در اجرا داشت؟
با توجه به اینکه آقای دادویی تجربه کارگردانی دارند، آیا نظرات خود را درباره متن

فرهنگ

گفت‌وگو با «محمدرضا پور حکیمی»، کارگردان نمایش «خانه‌خراب»

۸۰درصد کار را می‌سیارم به‌خود بازیگر، یعنی می‌گفتم شما روی صد اتود بزن، بعد آن را هرس می‌کردیم. البته زیر نظر استاد دادویی ما درس پس دادیم و این کار به‌عنوان یک دوره دکتری تجربی برای من تمام شد!

نمایشنامه خانه‌خراب فضایی ایرانی، سنسنی و تاریخی دارد. طنز گفتاری و رفتاری نمایشنامه، در بسیاری از لحظه‌ها به تئاتر سخت‌حوضی نزدیک است و حتی جایی هم شخصیت خدمتکار خانه به نمایش تخت‌حوضی اشاره می‌کند. چرا با وجود قابلیت‌هایی که متن برای اجرای تخت‌حوضی دارد، از عناصری مثل شخصیت سیاه و موسیقی شاد و طرب‌انگیز در کار بهره نبردید؟

من دوست داشتم نمایش ایرانی را به شکل دیگری ببینم. دوست نداشتم همان نمایش ایرانی سابق باشد. دوست داشتم شکل مدرنی داشته باشد.

با توجه به اینکه نمایش‌های ایرانی و سنسنی، همیشه‌ا ب‌داهه‌گویی نیز بهره می‌برند، آیا باز‌یگران خانه‌خراب مجوز داشتند تا در موقعیت‌های طنز، بداهه‌پردازی بکنند یا باید دقیقاً طبق آنچه تمرین شده بود، پیش می‌رفتند؟

بداهه‌گویی در تئاتر صدرصد جزو قاعده‌هایی است که حتماً باید باشد. من به نوبه خود در کارکردن با بازیگر و کارگردانی کردن، معتقدم بازیگری که توانایی بداهه‌گویی و تخیل و نظر دادن نداشته باشد، بازیگری است که همراه نیست، یا نمی‌خواهد همکاری بکند

نکته‌ناگفته‌ای اگر مانده، بفرمایید.
به‌عنوان یک دانشجوی جویای‌نام که تازه پله‌های اول را برمی‌دارد، دوست داشتم مردم با تئاتر آشنی بکنند. دولت از تئاتر حمایت بکند. خواننده تئاتر، هنری است که مثل کتاب و گوش‌دادن به موسیقی، روح آدم را نوازش می‌کند. تماشای یک تئاتر خوب شاید خیلی فراتر از این باشد که آدم چند ساعت کتاب بخواند. جنبه سرگرمی هم باعث لذت‌بخش بودن این کار می‌شود. خواهش می‌کنم هر کسی که می‌تواند، کمک بکند به این جریان. هر کسی می‌تواند به تئاتر این مملکت امتیازی بدهد و هنر تئاتر را زنده بکند، تقاضا دارم این کار را بکند. من به سهم خودم خیلی در این کار ضرر کردم. البته تا اینجا کار ضررهای ما در حال جبران شدن است، ولی ریسک بزرگی بود. همه می‌گفتند نکن، ضرر می‌کنی و پولت را هدر می‌دهی! الان هنر‌های تولید کار خیلی سرسام‌آور است. اگر بخواهید در یک سالن خصوصی نمایشی روی صحنه بپردی که فقط ۲بازیگر دارد، حتی با بازیگران مبتدی که اصلاً دستمزد هم نخواهند، آن کار نزدیک به ۱۰۰میلیون تومان هزینه دارد. چون سالن‌های خصوصی پول می‌خواهند، تدارکات پول می‌خواهد، تولید پول می‌خواهد، دکور پول می‌خواهند. در کل کار خوب، پول می‌خواهد. با اوضاع گرانی کشور، تولید تئاتر خیلی جرأت می‌خواهد. هیچ ضمانتی هم نیست که کار شما فروشد یا نفروشد! ضمانتی نیست، چون قلب تئاتر با قلب مردم می‌تپد. اگر حال مردم بد و پراسترس باشد، مردم با تئاتر قهر می‌کنند. چرا بروند تئاتر ببینند؟!

همیشه‌ری

گپ

هلیا نصیری؛ خبرنگار

قهرمان‌های مان‌را

درست انتخاب نکردهام

گفت‌وگو با کارگردان مستند «همسایه‌های خوب»

کارگردان «همسایه‌های خوب» معتقدست ما یکسری قهرمان به مردم نشان دادیم که در واقع کار عجیبی انجام نمی‌دادند اما در این مجموعه مستند سعی کردیم قهرمانانی را انتخاب کنیم و بدان بپردازیم اما قهرمان واقعی این روزهای ما کسانی هستند که با وجود همه سختی‌ها با کارهای بعضاً کوچک حال خود و اطرافیان‌شان را خوب می‌کنند.

مهدی بخشی‌مقدم، کارگردان مجموعه مستند «همسایه‌های خوب»، محصول مرکز مستند سوره که این روزها از شبکه ۲ سیماد در حال پخش است، در گفت‌وگو با همشهری، با اشاره به اینکه ساخت پروژه‌هایی که باعث حال خوب مخاطب می‌شود به این دلیل که مردم در این شرایط اقتصادی و اجتماعی جامعه هر روز اخبار منفی و بد می‌شنوند، واجب است، بیان کرد: هر کدام از سوره‌هایی که ما در مجموعه مستند همسایه‌های خوب به آنها پرداختیم، مشغول انجام کاری هستند که حال ما و اطرافیان‌مان را خوب کنند. در حقیقت هدف این مجموعه این است که حال خوب را با مخاطبانش شریک شود.

وی با بیان اینکه این مجموعه مستند مشکلات محل زندگی سوره‌ها را هم به نمایش گذاشته است، عنوان کرد: بخش اول هر قسمت به مشکلات منطقه‌ای که سوره در آن قرار دارد، می‌پردازد و اینکه چگونه افراد با مشکلات مختلف دست و پنجه نرم می‌کنند اما در کنار نمایش این مسائل افرادی را نشان می‌دهیم که با وجود مشقت‌های بسیار برای بهبود وضعیت زندگی اطرافیان و در مقیاس بزرگ‌تر همشهریان‌شان تلاش می‌کنند.

کارگردان «همسایه‌های خوب» با اشاره به چالش‌های مسافت‌برداری در استان‌های مختلف ایران اظهار کرد: عوامل سازنده یک مستند در تهران راحت‌تر با امکانات و وسایل دسترسی دارند اما این وضعیت در شهرستان متفاوت است به‌ویژه اگر استانی مانند سیستان و بلوچستان که فاصله زیادی با تهران دارد، محل تصویربرداری باشد که سازندگان یک اثر مجبورند با امکانات و عوامل آنجا بهترین بازدهی را داشته باشند.

بخشی‌مقدم افزود: برای رسیدن به برخی از سوره‌ها باید مسافت زیادی را طی می‌کردیم که جزو سختی‌ها و همینطور فشرده‌گی کار بود. در حقیقت ما به‌دلیل شرایط تولید مجبور بودیم هر قسمتی را نهایتاً ۳ تا ۴ روز فیلمبرداری کنیم و این شرایط تولید را سخت‌تر می‌کرد.

وی در بخش دیگری از صحبت‌های خود با بیان اینکه برای دوری کار از شعارزدگی باید در وهله اول وضعیت را به‌صورتی که هست، نشان داد، تصریح کرد: اینگونه از کارها زمانی تبدیل به شعار می‌شود که تنها کار خوب افراد را به نمایش بگذارد و به مشکلات تیز دارد. ما در این مجموعه مستند تلاش کردیم ابتدا یک بحران و کاری که سسوره درگیر آن است، معرفی کنیم و بگوییم شرایط سخت وجود دارد و بعد به مخاطب نشان بدهیم که افراد در این مواقع چه می‌کنند. کارگردان همسایه‌های خوب در بخش دیگری از صحبت‌های خود با بیان اینکه ما قهرمانان خود را درست انتخاب نکرده‌ایم، درباره خلق قهرمان در آثار هنری اظهار کرد: ما یکسری قهرمان به مردم نشان داده‌ایم که در واقع کار عجیبی انجام نمی‌دادند اما در مرحله تحقیق و پژوهش مجموعه همسایه‌های خوب سعی کردیم قهرمانانی را انتخاب کنیم و بدان بپردازیم که واقعاً قهرمان هستند.

این مستندساز افزود: شاید مخاطب در ابتدا فکر کند که قهرمان واژه بزرگی برای این افراد است اما قهرمان واقعی این روزهای ما این افراد هستند؛ کسانی که با وجود همه سختی‌ها با کارهای بعضاً کوچک حال خود و اطرافیان‌شان را خوب می‌کنند. شاید این افراد و کارهای‌شان تا قبل از این دیده نمی‌شد اما چه کاری قهرمانانه‌تر از اینکه یک فرد در جنوب بلوچستان برای سوادآموزی تلاش می‌کند.

وی در پایان در پاسخ به این پرسش که آیا قصه سوره‌ها امکان ساخت مستندی بلند را دارند یا نه، خاطر نشان کرد: من و مهدی شاه‌محمدی تهیه‌کننده اثر بارها درباره این موضوع با هم صحبت کردیم و اگر شرایط و امکانات لازم مهیا شود، می‌توان به این کاراکترها به‌صورت مستقل پرداخت و آثار بهتر، عمیق‌تر و چالش‌برانگیزتری درباره فعالیت و زندگی آنها تولید کرد. در حقیقت همه سسوره‌های «همسایه‌های خوب»، توانایی ساخت یک مستند بلند جانگانه و جذاب را دارند. امیدوارم این اتفاق رخ بدهد تا این افراد که تعداد آنها در گوشه گوشه ایران کم نیست، در جامعه تکثیر و نشان داده شوند.

